

νίας κονσερβών, πρὸς τὴν ὁποίαν ἰδιαίτατα πρέπει νὰ ἀποβλέψη τὸ Κράτος ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην διότι ἡ Ἑλλάς θὰ ζήσῃ ἅμα ἀντικαταστήσῃ τὸ σιτάρι μὲ δένδρα ὡποροφόρα, ἐπιτραπέζιους σταφυλάς, λαχανικά καὶ ἄνθη τὰ ὁποῖα θὰ ἐξάγῃ ἐνῶ θὰ εἰσάγῃ σιτάρι. Τὴν τοιαύτην κατεργασίαν τῆς σταφίδος ὑπέδειξα τῷ 1931 (« Ἀγροτική », 18-2-31 ἀρ. 9).

Ἄλλη βιομηχανία μερίστης σπουδαιότητος εἶναι ἡ ὑδρογόνωσις τοῦ ἐλαίου. Δὲν εἶναι ἄγνωστον ἅψ' ἐνὸς μὲν ὅτι ἔχομεν περίσσειμα παραγωγῆς ἐλαίου ἐνῶ ἅψ' ἑτέρου εἰσάγομεν διάφορα φυτικά βούτυρα.

Τὸ λάδι μας συχνὰ ὑπόκειται εἰς κρίσεις, κρίσεις ἀζητησίας καὶ κρίσεις τιμῶν.

Ἄν τὸ βουτυροποιήσωμεν ἀσφαλῶς ὁλόκληρος ἡ παραγωγή μας ἐξασφαλίζεται καὶ εἰς ἐπίπεδα τιμῶν ἱκανοποιητικὰ διὰ τὸν παραγωγόν, ὅστις συχνὰ ζημιούται, ἐνῶ θὰ πάυσῃ ἡ εἰσαγωγή πασης βρωμερότητος ὑπὸ τὸν γενικὸν τίτλον φυτικά βούτυρα.

Ἡ ἐγκαθίδρυσις μιᾶς τοιαύτης βιομηχανίας ἐξασφαλίζουσα τὴν ὑπάρχουσαν ἐλαιοπαραγωγὴν θὰ καταστήσῃ ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην τὸν ἐμβολιασμὸν τῶν ἑκατομμυρίων ἀγρίων ἐλαιοδένδρων ποὺ ὑπάρχουν εἰς τὴν χώραν ἐπ' ἀνυπολόγιστον κέρδει τῆς Ἐθνικῆς μας Οἰκονομίας.

Αὐτὰ εἶναι ὅσα δύναται μιὰ σοβαρὰ ἰδιωτικὴ καὶ πάλιν προτοβουλία νὰ καταπολέσῃ ὑπάρχουν ὅμως καὶ ἄλλα βιομηχανία δι' ἃς ὄχι μόνον ἀνάγκη τεραστίων κεφαλαίων ὑπάρχει ἀλλὰ καὶ Κρατικοῦ

ἐνδιαφέροντος καὶ ὑποστηρίξεως σοβαρῆς.

Τοιαύτας θεωροῦ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ὑδροπτώσεων πρὸς παραγωγὴν ἠλεκτρικῆς δυνάμεως, ἀζώτου καὶ ἠλεκτρολύσεως μεταλλευμάτων ὧν διαθέτουμεν κοιτάσματα ἀπανταχοῦ τῆς χώρας.

Ἄν καὶ ἡ τελευταία ὑπόδειξις διὰ νὰ λάβῃ σάρκα θὰ περάσῃ ἴσως πολλαὶ δεκαετηρίδες, ἐκτὸς ἐὰν ἡ χώρα ἀποκτήσῃ ἀξίον τῆς κυβερνήτην, δὲν θὰ θελήσω νὰ κλείσω τὰς γραμμάς αὐτὰς χωρὶς νὰ ὑποδείξω τὴν μερίστην ἔκτασιν τῆς ἐνεργητικότητος.

Σήμερον διὰ τὴν κίνησιν καταναίλισκουμεν ἀνθρακας, πετρέλαιον, βενζίνη ἅτινα εἰσάγομεν ἐκτὸς ἐλαχίστης ποσότητος λιγνίτου. Διὰ τῶν ὑδροπτώσεων σταματᾷ εἰς πολλὰς περιοχὰς ἡ κατανάλωσις τῶν ἀνωτέρω ἐνῶ παρέχονται ἐννοϊκοὶ ὄροι βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως.

Ἐπιτυγχάνεται ἡ παραγωγή ἀζώτου σπουδαιότητος παράγοντος διὰ τὴν Ἑλλάδα ὅπου τὰ ἐδάφη καλλιεργούμενα ἀπὸ τρισχιλίον ἐτῶν καὶ πλημμελῶς ἔχουν ἀπόλυτον ἀνάγκην λιπάνσεων.

Τέλος ἡ ἐπίτευξις ἠλεκτρολύσεως τῶν μεταλλευμάτων μας θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐκμετάλλευσιν καὶ πωτικῆς ἀκόμη περιοριστικότητος μεταλλευμάτων.

Μία τοιαύτη συνδυασμένη μεταλλευτικὴ καὶ βιομηχανικὴ ἐκμετάλλευσις λόγῳ τῶν συντροχόντων ἐιδικῶν ὄρων θὰ καταστήσῃ περιζήτητα τὰ τοιαῦτα προϊόντα, ἐνῶ θὰ δώσῃ ἐργασίαν εἰς ὁλόκληρον τὸν ἀνεργον πληθυσμὸν μας.

Φ. ΒΑΜΒΑΣ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΣ

ΤΟΥ Κ. ΔΗΜΗΤΡ. Γ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΟΥ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΩΝ & ΒΙΟΤΕΧΝΩΝ

Εἰς ὅλους ἐκείνους οἵτινες ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν συντελοῦσι κατ' ἐξοχὴν εἰς τὴν ἀνύψωσιν τοῦ ἐκπολιτιστικοῦ βαθμοῦ τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων, τ. ἔ. διὰ τοὺς Βιομηχάνους καὶ οἵτινες ἀναγκαστικῶς ἀνήλθον καὶ κατήλθον μεριάκις τὰς βαθμίδας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, τὸ ἐν τῷ ἀ' φύλλῳ τῆς βιομηχανικῆς Ἐπιθεωρήσεως δημοσιευθὲν ἄρθρον τοῦ ἀξιολόγου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ, περὶ τῆς Ἑλλάδος ὡς Βιομηχανικῆς Χώρας, δὲν ὄφειλε νὰ προσενήσῃ ἐκπλήξιν. Τὸ διὰ πᾶν Κράτος σπουδαιότατον αὐτὸ Ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον ἰδρυθῆ ἵνα προσηγάγῃ καὶ ἐνισχύσῃ ἕνιστα ἐκάστης

χώρας οἰκονομικὰ συμφέροντα, νομίζει τις ὅτι ἐν Ἑλλάδι ἰδρυθῆ ἀκριβοῶς διὰ τὸν ἀντίθετον σκοπόν. Ἀποτελεῖ πράγματι εἰρωνείαν νὰ γίνεται λόγος περὶ Βιομηχανικῆς πολιτικῆς τοῦ Κράτους ὅταν ὡς ἐν τῷ περὶ οὗ ὁ λόγος ἄρθρῳ ἐπισήμως διευκρινίζεται, τοῦτο σημαίνει προσωρινὴν λύσιν τοῦ προβλήματος τῆς ἀνεργίας, τὸ ὁποῖον τὸ Κράτος ἐλαφρᾷ τῇ συνειδήσει ὁμολογεῖ ὅτι ὑπερπηδᾷ διὰ τοῦ χορήματος καὶ τῆς ἐργασίας ἐκείνων οἵτινες προσέφερον καὶ προσφέρουν ἑαυτοὺς θυσίαν εἰς μίαν ἀνωτέραν ἰδεολογίαν. Ἄλλ' αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας διατυπωμένα ἀλόφιστα εἴδη

εὐγλωττον ἀπάντησιν διὰ τῶν ἀφθρον διακεκομμένων συναδέλφων καὶ ἐξεχόντων ἐκπροσώπων τοῦ βιομηχανικοῦ μας κόσμου. Θὰ περιορισθῶ ὅθεν ἐν τῷ παρόντι εἰς ἀνάπτυξιν τῶν ζητημάτων ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἐνδιαφέρουσι τὸν κλάδον βιομηχανίας κατεργασίας τοῦ ξύλου. Ὁ κλάδος οὗτος κατέχει ἐξέχουσαν θέσιν διὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ τόπου ἀπὸ ἀπόψεως ἀπασχολήσεως ἐργατικῶν χειρῶν. Ἐθίγει δὲ ἰδιαιτέρως ἐκ τῆς γενικῆς κρίσεως ἀλλὰ καὶ τοῦ ὀξυτάτου συναγωνισμοῦ ὅστις ἀνεπτύχθη λόγῳ τῶν ἀνίσων ὄρων ἐργασίας οἵτινες ἐδημιουργήθησαν διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ δόξου. Οὕτω τὰ μὲν ἐργοστάσια ὀφείλουσι νὰ ἐργάζονται 8 ὄρας ἡμερησίως ἐνῶ οἱ διατηροῦντες ἐργαστήρια ἢ πρόχειρα παραπήματα δύνανται νὰ κλείωσιν τὰς θύρας τῶν καὶ ἐργάζονται εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἀνενοχλήτως κατὰ βούλησιν, τοῦτο ἄλλως τε παρατηρεῖται καὶ εἰς ἄλλας βιοτεχνίας. Πρὸς τοῦτοις ὁ κλάδος οὗτος ἔχει νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὸν συναγωνισμὸν διαφόρων φιλανθρωπικῶν ἰδρυμάτων ὡς τοῦ Ἐμπειριζείου καὶ τοῦ Ὀρφανοτροφείου Χατζηκόνστα, τὸ ὁποῖον διατηρεῖ καὶ ἐκθεσιν πωλήσεως ἐπίπλων κλπ., ἀπειλεῖται δὲ ἤδη ἢ συγκρατούμεναι εἰς ταῦτα καὶ τῆς Σιδηραναϊκοῦ Σχολῆς. Τὰ ἰδρύματα ταῦτα ὄν ἀποκλειστικὸς σκοπὸς ὀφείλει νὰ εἶναι ἡ τεχνικὴ κατάρτισις τοῦ καταλλήλου ἐμψύχου ὑλικοῦ τῶν διαφόρων βιομηχανικῶν κλάδων ἀποδύονται εἰς ὄξυν συναγωνισμὸν πρὸς τὰς ὑφισταμένας βιομηχανίας καὶ βιοτεχνίας ἐπιχειρήσεις κατεργόμενα εἰς τὰς διαφόρους δημοπορίας ἀπηλλαγμένα ὁμοῦ τῶν διαφόρων ἐπιβαρύνσεων ὡς χαροσημῶν καὶ εἰσφορῶν ὑπὲρ Μετοχικῶν Ταμείων, εἰς ὁρισμένας δὲ περιπτώσεις καὶ μὲ προτίμησιν 10%) ἐπὶ πλεόν τῶν ἄλλων προσφορῶν καὶ ἐναλλακτικῶν τακτικῶν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν παραγγελιῶν ἰδιωτῶν. Τὸ ζήτημα τοῦτο νομίζομεν ὅτι θὰ ἔδει νὰ ἔχη ἀπασχολήσῃ ἤδη σοβαρώτατα τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθν. Οἰκονομίας κατ' ὅσον ἀπὸ πολλοῦ ἔχει περιέλθει τὸ πρᾶγμα εἰς γνώσιν αὐτοῦ. Τὴν στιγμὴν κατ' ἣν καταθληπτικοὶ ἐπιβάλλοντα περιορισμοὶ εἰσαγωγῆς μηχανημάτων πρὸς ἀποφυγὴν ἐξαγωγῆς συναλλάγματος, ἐκπλήττει τὸ γεγονός ὅτι χορηγοῦνται ἄδεια εἰσαγωγῆς διαφόρων σημαντικῆς ἀξίας μηχανημάτων διὰ τὰ διάφορα ταῦτα μορφωτικὰ ἰδρύματα καὶ μὲ τὸν δυστυχῶς ἀπότερον σκοπὸν τοῦ λυσιτελεστέου συναγωνισμοῦ, ἐνῶ κάλλιστα θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπέλθῃ συνεννόησις μεταξὺ τῶν ἀνομιῶν καὶ τῶν διαφόρων ἐργοστασίων ἵνα οἱ ἐκπαιδευόμενοι θεωρητικῶς νέοι, μορφώνονται καὶ πρακτικῶς ἀπασχολούμενοι ἐν τοῖς διαφόροις Ἐργοστασίοις. Ἄλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον πλήττει βαρύτερον τὸν κλάδον τοῦτον εἶναι ἡ δημιουργηθεῖσα ἀφόρητος κατάστασις διὰ τοῦ περιορισμοῦ τῶν εἰσαγωγῶν τῆς ἀναγκαίουσας πρώτης βιομηχανικῆς ὕλης τ. ἔ. ξυλείας. Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐθεώρησε σκόπιμον νὰ ἀναθέσῃ τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος τοῦτον εἰς τὸ Ἐμπορικὸν καὶ ἐπὶ τὸ πομπωδέστερον καὶ Βιομηχανικὸν Ἐπιμελητήριον Ἀθηνῶν, τὸ ὁποῖον ἔχει τὴν περίεργον γνώμην ὅτι ἡ ξυλεία δὲν ἀποτελεῖ πρώτην βιομηχανικὴν ὕλην. Μάτην ἠγωνίσθημεν καὶ δι' ὑπομνημάτων προσεπαθήσαμεν νὰ ἐξαγάγομεν τοὺς ἀνομιῶν ἐκ τῆς πλάνης ὅτι ἡ Βιομη-

χανία κατεργασίας ξυλείας δὲν δύναται νὰ καταφεύγῃ εἰς τοὺς ξυλεμπόρους πρὸς κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν αὐτῆς ὅπως καὶ αἱ λοιπαὶ Βιομηχανίαι δὲν εἶναι νοητὸν νὰ προμηθεύονται τὰς ἀναγκαίουσας αὐταῖς πρώτας βιομηχανικὰς ὕλας ἐκ τοῦ λιανικοῦ ἐμπορίου τοῦ ἐσωτερικοῦ.

Καὶ ἐνῶ καταβάλλεται προσπάθεια, εὐτυχῶς ματαία, διαρρέσεως τῶν βιομηχανιῶν εἰς τοιαύτας κατεργαζόμενας ἐγχωρίους πρώτας ὕλας (βιώσιμοι βιομηχανία) καὶ εἰς ἄλλας ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ εἰσαγούσας τοιαύτας (δασοφόροι βιομηχανία) ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει θεωρεῖται σκόπιμον ὅπως ἢ ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένη πρώτη ὕλη ἐπιβαρυνθῇ καὶ μὲ 15—20% τὸ κέρδος τοῦ ἐμπορίου, μὴ συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἀξίας δυναμιζότητος ἢτις ἀναλογεῖ εἰς ἕτερα 10%. Ἡ κατάστασις αὕτη δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ ἐπὶ μακρὸν ἄνευ ἀνεπαροφίτων ζημιῶν διὰ τὸν κλάδον τοῦτον, τῶν ἀνομιῶν περιοριζομένων εἰς ἀορίστους ὑποσχέσεις περὶ ὀνθμίσεως τοῦ ζητήματος, ἀποφευγόντων ὁμοῦ ἐπιμελέστατα νὰ ἐξετάσωσι τοῦτο μετ' ἐκείνων οἵτινες φυσικῶς θὰ ἔπροπε νὰ ἔχωσι βαρύνουσαν γνώμην ἐπ' αὐτοῦ. Ἄλλ' ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν γνώμην τῶν Προεδρείων τῶν Ἐμπορικῶν Συλλόγων, γενομένην ἀσμένως δεκτὴν καὶ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἀπαξίασεν αἱ βιομηχανία θησαυρίζουσι δὲν συντρέχει λόγος μερίμνης ὑπὲρ οἰασθήποτε Βιομηχανίας.

Ἡ ραγδαία βιομηχανικὴ ἐξέλιξις τῆς μεταπολεμικῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ ἐξ εὐτυχῶν συμπτώσεων δημιουργία εὐνοϊκῶν συνθηκῶν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν ταύτης συνεφέφερε καὶ σοφείαν ζητημάτων χρηζόντων τὴν ἀοκνον καὶ λυσιτελεῖ παρακολούθησιν τῶν ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τῆς Πολιτείας ταχθέντων. Ἄλλ' ὁ σκοπὸς οὗτος δὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ εἰμὴ μόνον ὅταν ὑπάρχουσι οἱ κατάλληλοι ἄνθρωποι εἰς τὰς καταλλήλους θέσεις καὶ τοῦτο δυστυχῶς δὲν φαίνεται νὰ συμβαίνῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος. Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας θὰ ὀφείλει νὰ διευθύνεται ὄχι μόνον ὑπ' ἀνθρώπων θεωρητικῶς κατηρητισμένων καὶ ἐχόντων ὅλην τὴν καλὴν διάθεσιν νὰ προσφέρωσιν τὰς ὑπηρεσίας αὐτῶν εἰς τὸν τόπον, ἀλλ' ὑπ' ἐκείνων οἵτινες διαθέτουσι καὶ τὴν ἀπαιτουμένην π ε ἰ ρ α ν διότι τὰ βιομηχανικὰ ζητήματα εἶναι πολυσχιδῆ καὶ ἀπαιτοῦσι προσανατολισμὸν ἐπὶ τῶν τοπικῶν συνθηκῶν αἱ ὁποῖα συνήθως ἀγνοοῦνται. Τότε ἀσφαλῶς δὲν θὰ ἀκούσωμεν πλέον ὅτι ἡ οἰκονομικὴ ὑπόστασις τῆς Ἑλλάδος εἶναι γεωργικὴ καὶ ἐμπορικὴ, ἀλλὰ γεωργικὴ καὶ βιομηχανικὴ, εἰς δὲ τὸ ἐμπόριον θὰ ἀφεθῇ ὁ ὄρατος ρόλος τῆς διαδόσεως καὶ διεισδύσεως τῶν ὑπὸ ἑλληνικῶν χειρῶν κατασκευαζομένων προϊόντων, τὰ ὁποῖα προὐκάλεσαν τὸν δίκαιον θανμασμὸν τῶν ἐπισκεπτῶν τῆς ἐκθέσεως Ζαπτείου, ὄχι μόνον τῶν Ἑλλήνων ἀλλὰ καὶ τῶν ἐκ τῆς ἐγγύς Ἀνατολῆς, προσελθόντων.